

[Rager.]

har været een af de Ting, der har gjort det vanskeligt for Rigsdagen i Frihed at kunne træffe en Bestemmelse. Jeg maa derfor, naar vi nu fortsætter, hævde det som mit bestemte Ønske, at nu holder det op med denne alt for udstrakte Ansættelse af Kunstnere og andre ved Teatret i pensionsgivende Stillinger. Det er ikke en Institution, der i den Grad er gaaet ind som et nødvendigt Led i det danske Embedsmaskineri og Samfund, det er et Sted, hvor Rigsdagen maa forbeholde sig sin Frihed til at handle og maa være saa lidt bundet som muligt, naar den handler, af Fortidens Bestemmelser.

Derfor maa jeg sige, at jeg kan ikke erklære mig tilfreds med den Affattelse, som § 3 har faaet, at Tilsynsraadet skal give Tilslutning til Ansættelse i pensionsgivende Stillinger. Principielt henstiller jeg, at det fastslaas, at pensionsgivende Stillinger overhovedet ikke oprettes fremtidig, subsidiært, at de i hvert Fald kun oprettes, naar Folketingets Finansudvalg i hvert enkelt Tilfælde har givet Tilladelse. Det bliver jo nemlig muligt for hvert enkelt Parti gennem dets Repræsentanter i Finansudvalget at give sin Mening angaaende Sagen til Kende.

Jeg haaber, hvis nu dette Lovforslag — hvad der vel sker — bliver vedtaget, at det efterhaanden maa blive muligt at faa en Demokratisering af Det kongelige Teater med Hensyn til Priserne, og naar der nu er Tale om Forestillinger i Provinsen, finder jeg, det er en naturlig Ting, at man sammen med denne Opbygning har lovfæstet, at dette skal finde Sted. Men jeg vil lægge megen Vægt paa, at disse Forestillinger ogsaa bliver indrettet saaledes, at de bliver opført til de Priser, der er de normalt gældende Teaterpriser paa de Steder, hvor Forestillingerne opføres. Man kan sige, at de er forholdsvis lave i Forhold til de Udgifter, der ofres; men jeg er bange for, hvis man ikke følger denne Vej, at man i Virkeligheden ikke faar megen Glæde ud af disse Forestillinger. For den Indstilling, Folk har i Provinsen over for Teaterbillets Pris, bør man fra Det kongelige Teaters Side forsøge at respektere.

Jeg haaber, at man i det Udvalg, der kommer, vil tage Hensyn til de Ændringer, jeg ønskede med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet, saaledes at jeg sluttelig kan give

dette Forslag min Stemme. Den Indstilling, man har faaet over for Forslaget, mere venlig for mit Vedkommende i hvert Fald end over for tidligere Ordninger, skyldes to Ting. For det første det Arbejde, der er udført i den Kommission, som har været nedsat, og som jeg, naar undtages nogle enkelte Vildskud, den har tilladt sig, maa respektere som et godt og dygtigt grundlæggende Arbejde. Men dernæst ogsaa den Ledelse, der har været i Teatret i det sidste Aar, og som har vist ikke alene Lysten til, men ogsaa virkelig Evnen til at bringe Teatrets Økonomi ind i et helt andet Spor end tidligere. Jeg har blot det Ønske, hvis Loven bliver vedtaget, at denne Ledelse da maa faa Lejlighed til og have Kraft til at fortsætte, og hvis den saa samtidig kunde faa lidt Hjælp fra den københavnske Presse og andre til at afskaffe alle de Pjatterier om Forholdene inden for Murene, som ødelægger saa overordentlig meget, vilde det kun være glædeligt.

Korsgaard: De Bemærkninger, jeg ønsker at gøre, vedrører praktisk talt kun det økonomiske og maa, efter som Debatte har formet sig, i særlig Grad vende sig, om jeg saa maa sige, imod det ærede Medlem Hr. Pinholt.

Det ærede Medlem begynder med paa den ene Side at sige, at han er ængstelig ved Kulturfonden, idet han gaar ud fra, at den faar en saadan Bestyrelse, at man ikke kan være sikker paa, at de Midler, den skal bestyre, vil blive brugt paa rigtig Maade, men samtidig siger han — og det er den Side, der jo særlig vender imod Teatret —, at han er fuldkommen sikker paa, at den økonomiske Opstilling ikke kan holde, med andre Ord, at Kulturfondens Midler alle vil medgaa til Teatret. Naar han har den Opfattelse, kan jeg ærlig talt ikke forstaa, at han kan være bekymret for, at man skal bruge Kulturfonden til noget forkert, paa en anden Maade.

Det ærede Medlem vender sig imod Kommunetilskuddet og siger, at det er alt for lavt. Jeg siger, det er meget godt, og jeg er overmaade glad for, at man har faaet et Tilskud fra Kommunerne, og jeg tror, dette er en politisk Nødvendighed for at gennemføre Sagen. Om det saa er nok eller ikke nok, derom kan man jo altid